

Spakenburg - DVS '33 2-1

Karaktervolle tweede helft

De overwinning op DVS '33 (2-1) was zwaarbevochten en uiterst belangrijk voor Spakenburg. Alles wat blauw was snakte naar een succes na een moeizaam competitiebegin. Dankzij een sterke tweede helft kwam de felbegeerde zege er.

HANS VELTMEIJER

De ontlasting was zo groot bij Jasper Waalkens na zijn winnende doelpunt dat hij spontaan zijn shirt uittrok.

Na de twee gelijke spelen in de eerste competitiewedstrijden was de druk toegenomen op spelers en technische staf van Spakenburg. De achterban begon al te morren. Het leek een verlamende werking te hebben op het spel van de thuisploeg. Want in de eerste helft stond er een op het oog nogal futloze formatie die door de gasten uit Ermelo een les in snel combinatievoetbal kreeg. Al na drie minuten stond de 0-1 door spits Gokhan Yasar op het scorebord. En dat was niet eens de eerste kans voor DVS. Spakenburg herpakte zich enigszins daarna. Philip Ties stuitte op de keeper en Bert Steltenpool tikte een voorzet van Olivier Pilon naast. Centrale verdediger Barry

Youri Koelewijn lobt in kansrijke positie naast. (foto: Theo Hartog)

Beijer was nog het dichtst bij de gelijkmaker. Zijn vallende kopbal uit een hoekschop raakte eerst de keeper en vervolgens de lat. Toch was DVS '33 de bovenliggende partij in de eerste helft. Vooral aanvaller Maurice de Ruijter miste droomkansen op droomkansen. Wanneer de Spakenburgse verdediging de bal wel onderschepte, verliep de omschakeling naar de aanval te traag. De volle hoofdtribune leed mee met de ploeg. „We worden in elk duel afgetroefd”, verzuchtte een sup-

porter. De schade bleef beperkt tot 0-1, en in de tweede helft stroopte de ploeg van John de Wolf de mouwen wél op. Dat leverde aanvankelijk een rommelige fase met veel balverlies aan beide kanten op. Eenmaal profiteerde Spakenburg daar uitstekend van. Waalkens stuurde Philip Ties weg die schuin voor de keeper de juiste keuze maakte. Hij schoot onberispelijk raak in de korte hoek. De aanvallers Bert Steltenpool en Kees Tol konden geen potten

breken en werden naar de kant gehaald voor de verse krachten Richard van Schooten en Youri Koelewijn. De laatste had direct de 2-1 op zijn schoen maar lobte in kansrijke positie naast. Het publiek voelde dat er meer in zat en ging achter de ploeg staan, die die steun zo hard nodig had. De verlossing kwam door Jasper Waalkens. Rond de punt van het strafschopgebied draaide hij fraai weg van zijn tegenstander en gaf de bal een perfecte curve mee naar de verre bovenhoek.

Waalkens had succesje nodig

Een vormcrisis is een te groot woord, maar aanvallende middenvelder Jasper Waalkens had wel degelijk een opsteker nodig na twee tegenvallende wedstrijden. Met ontbloot, hagelwit bovenlijf vierde hij uitbundig zijn wonderschone beslissende doelpunt afgelopen zaterdag.

De matchwinnaar straalt van oor tot oor na afloop van de eerste seizoenswinst in de Derde Divisie van zijn ploeg. De opluchting is ontzettend groot, beaamt hij. „We waren echt op zoek naar die drie punten, om in de flow te komen en bovenin mee te gaan draaien. Nu we vijf punten uit drie wedstrijden hebben, is dat eigenlijk wel een prima start.”

Het zag er in de eerste helft echter naar uit dat de blauwen op slechts twee uit drie zouden blijven steken, beseft hij. „We waren blij dat het geen 0-2 werd. We gaven te veel ruimte weg en verloren de duels en de tweede ballen. Daardoor kregen hun twee spitsen zoveel kansen. In de rust heeft de trainer ons op scherp gezet. We moesten korter dekken en mannelijker zijn in de duels. Dat hebben we gedaan. In de tweede helft stond er een an-

der Spakenburg. DVS kwam niet meer aan voetballen toe.” Dat hadden de supporters ook in de gaten, merkte hij. „Na het eerste doelpunt voelde je in het veld dat het publiek erachter ging staan en een overwinning mogelijk was.” De twee doelpunten waren de vruchten van samenwerking tussen hem en Philip Ties. Bij de eerste goal stuurde hij Ties weg op de rand van buitenspel, voorafgaand aan zijn winnende doelpunt kreeg hij de bal van de verdedigende middenvelder. Daarna deed hij wat moois met de bal, dat hij eenvoudig omschrijft. „Ik kapte naar binnen en schoot hem in de verre hoek.”

Met een assist en een doelpunt was hij zodoende van grote waarde voor zijn team. Dat werd ook wel tijd, stelt hij zelfkritisch vast. „Tegen ASWH speelde ik niet goed en vorige week tegen Sneek had ik de 2-0 op mijn voet. Dan maak je hem niet en speel je alsnog gelijk. Niet alleen als ploeg hadden we deze overwinning hard nodig, ook ik persoonlijk. En om dan voor het thuispubliek zo de winnende te mogen maken, is wel heel lekker.” (HV)

Beijer geniet van beleving bij blauwen

Barry Beijer degradeerde vorig seizoen met Achilles '29 uit de Jupiler League. Twee niveaus lager neemt hij zijn team op sleeptouw en prijst zichzelf gelukkig met het roerige voetballeven in Spakenburg.

Hij ging weer voorop in de strijd, buffelend in de duels en zijn medespelers fanatiek coachend, op positieve wijze. Zoals het een echte aanvoerder betaamt. Ditmaal werden zijn inspanningen wél beloond met drie punten. Barry Beijer spreekt van 'een stukje ontlasting' na afloop. „Je merkte aan alles dat een overwinning nodig was. En dan krijg je in de eerste helft snel een knauw met dat tegendoelpunt. Het is toch knap dat je dat dan om weet te buigen.”

Hij ziet de zwakke fases van het team vooral als groeipijnen van een ploeg in ontwikkeling. „Er zijn veel momenten dat het beter kan, dat we niet goed staan. Maar we hebben ook een nieuwe groep, die tijd nodig heeft.” En veel tijd voor succes is niet vergeven bij Spakenburg, beseft hij terdege. „We moeten er direct staan, en dat begrijp ik ook wel. Van die druk heb ik zelf geen last.

Als je daar niet tegen kunt moet je maar ergens bij een vierdeklasser gaan voetballen.”

'Dit is toch schitterend'

De Arnhemmer is wel wat gewend bij zijn vorige club, Achilles '29. Maar toch, in Spakenburg treft hij nog meer beleving. Hij geniet er met volle teugen van. „Hier heerst een ander soort druk, het is ook een grotere vereniging. Ik vind het mooi, een club met reuring en zoveel betrokkenheid. Dan moeten wij het op het veld laten zien en trots zijn dat we hier kunnen voetballen.” En glunderend om zich heen kijkend voor de tribune, vlak na de zege. „Dit is toch schitterend, wat is er nu lekkerder dan dit?” Hij noemt de overwinning uiteindelijk 'terecht', op basis van de tweede helft. „Toen was er geloof en gingen we vol gas. We wonnen de duels en deden de logische dingen. Dan zie je dat we best wat kunnen. En natuurlijk kan het nog veel beter, er zit wel rek in deze ploeg.” (HV)

ANALYSE

Spakenburg behaalde zaterdag zijn eerste overwinning van het nieuwe seizoen. Op eigen veld werd DVS '33 met 2-1 verslagen. De voor de Bunschoter debuterende analist Stef Heinen zag dat het nog niet allemaal even goed was.

„Er werd net als vorige week gestart met een 4-3-3 opstelling. Toen was de eerste helft nog verzorgd met goed voetbal en één veldgoal; nu was het totaal anders. Spakenburg werd weggespeeld door een goed staande en fellere ploeg. Dat het met de rust nog maar 0-1 stond was met recht een wonder te noemen, omdat 1-4 misschien realistischer zou zijn. Spakenburg speelde zwak. Te laag tempo, geen verrassing, de lange bal. Fantasieloos. Een rechtsback die niet wist wat voor taak hij heeft en twee spitsen die meer bij de kermis van Volendam waren dan bij hun ploeg in Spakenburg. Nagenoeg alle duels werden verloren. Tja, deze column is eigenlijk te klein voor de opsomming.

Nadat er ook ruim een kwartier in de tweede helft werd aangemodderd - want dat was het helaas - kwam dan eindelijk de verlossing voor het spitsenduo uit Volendam. Ze mochten douchen en richting hun vissersdorp. Hun vervangers Richard van Schooten en Youri Koelewijn deden Spakenburg wakker schudden. Youri, die perfect tussen de linies kan spelen, deed DVS wankelen, waardoor de andere spelers ook hun taken goed gingen uitvoeren. Er kwam schwing in de ploeg. Veel loopvermogen en brute kracht erbij en zie: er kwam kleur op de wangen van de spelers. Dit resulteerde in een onverwachte gelijkmaker van Philip Ties en zelfs een voorsprong door Jasper Waalkens. Een heerlijke goal. Toch is deze speler (Waalkens) meer van waarde als hij minder als postbode (bal te lang bij zich houden en deze komen brengen), maar directer gaat spelen. En dat kan prima met Youri in de ploeg, zoals we zaterdag het laatste half uur zagen.

Er is nog best wat werk aan de winkel. En het tijdperk Kees Tol lijkt nu toch echt als een nachtkaaars uit te gaan. Ik wens John de Wolf veel wijsheid in zijn beslissingen. Om toch positief te eindigen: lekker, drie punten in de tas!”

STEF HEINEN